

nisteren er vidende om, at det System, man er inde paa, er saa grundigt forkert. Vi har jo mange Aars Erfaring for, at Hoppebestanden paa Sjælland ikke passer til Krydsning med disse rene Fuldblodshingste. Det er tilstrækkelig godtgjort, at det Produkt, der fremkommer ved denne Krydsning, ikke tilfredsstiller nogen. Det tilfredsstiller ikke Oprætterne, ikke Landmændene og heller ikke Handelen, ja ikke en Gang Officererne. Da Forholdet altsaa er dette, forekommer det mig, at det havde været rigtigst, om den højtærede Minister, inden han gav Remontekommissionen Bemyndigelse til at indkøbe saa kostbare Dyr, havde søgt Forhandling med den ene af de tre ligeberettigede Faktorer, nemlig Finansudvalget. Jeg ved godt, at Ministeren ikke er forpligtet til at komme til Rigsdagen, men det forekommer mig, som sagt, dette havde været det rigtigste; thi som det hidtil er gaaet, kan det ikke vedblive at gaa.

Jeg skal nu ganske kort anføre Reglerne for hele Systemet. Jeg nævnedes før, at Staten ejede ikke mindre end 9 Bedækningshingste, 2 halvblods og 7 fuldblods. De to halvblods staa udstationerede hele Aaret, hver hos en bestemt Hesteavlforening. De 7 Fuldblodshingste derimod staa om Vinteren eller største Delen deraf opstaldede paa Rideskolen, men hen paa Foraaret, fra Marts til Midten af Juli, bliver de udstationerede hos Landmænd rundt omkring paa Sjælland og staa der til Bedækning. Foderværterne faar en vis Betaling for hver Hingst — 3 Kr. pr. Dag —, og Bedækningspengene er meget smaa, kun 5 Kr. for en Fuldblods- og 10 Kr. for en Halvblodshingst, ja en Del af Hopperne kan ved Fuldblodshingstene blive bedækket ganske gratis.

Nu kan det jo se mærkeligt ud, at det skal være langt billigere at komme til disse kostbare Fuldblodshingste end til Halvblodshingstene, men det er slet ikke saa mærkeligt endda, man kan godt forstaa Grunden. Forholdet er det, at Landmændene allerede for længe siden har gjort den Erfaring, at Avl efter disse Fuldblodshingste er et Lotterispil, fordi en stor Del af Afkommet er, hvad man kalder Nitter, eller rettere Afkom, der ikke tilfredsstiller nogen, hverken Landmændene eller Handelen, det er altsaa Dyr uden virkelig Handels- eller Brugsverdi. Som Følge deraf har Landmændene, de egentlige Oprættere, mere og mere trukket sig tilbage fra denne Avl, og

for at bøde herpaa er det formodentlig, Remontekommissionen har fundet, der skulde bruges den Løkkemad at sætte Bedækningspengene saa lavt.

Med Hensyn til Afkommet af Krigsministeriets Hingste gaar Remontekommissionen frem paa den Maade, at den køber den Del af Afkommet, som man mener kan bruges allerede i en Alder af 3 Aar; men disse 3 Aars Plage bliver paa Statens Regning opstaldede paa Depotet paa Staldgaarden i Kolding et helt Aar, til de er 4 Aar. Nu er det noget, der siger sig selv, at et Ophold paa et saadant Depot et helt Aar er dyrt at bekoste for Staten, og det viser sig ogsaa at være Tilfældet, idet det koster Staten mellem 300 og 400 Kr. aarlig pr. Hest; forrige Aar var det 334 Kr., i Fjor lidt mindre: 320, men Aaret efter — i Finansaaret 1911—12 — er Udgiften pr. Hest naaet op til 365 Kr. Der er i dette Finansaar købt 76 3-aarige Remonter, som har kostet i alt 51,450 Kr. eller gennemsnitlig 677 Kr. pr. Hest. Da Opholdet paa Depotet et Aar har kostet 365 Kr. pr. Hest, kommer enhver af disse Heste, naar den i 4 Aars Alderen forlader Depotet, til at staa Staten i 1,042 Kr. Følgen af dette System er altsaa blevet den, at de Heste, der falder efter Krigsministeriets Hingste, kommer til at staa Staten i en Pris, der er ca. 300 Kr. højere end den Pris, tilsvarende Heste kan købes for ikke alene her i Landet, men ogsaa i Udlandet.

Det forekommer mig, dette er et Forhold, alle kan forstaa er uforsvarligt. Gennemsnitsprisen for danske Heste, købte i 4—5—6 Aars Alderen, har været 736 Kr. pr. Hest, og Gennemsnitsprisen for 4—5—6 Aars Heste, købte i Udlandet, har været 764 Kr. pr. Hest, men Gennemsnitsprisen for de 3-aarige Remonter, der i 4 Aars Alderen forlader Depotet, er 1,042 Kr. Disse Remonter staa altsaa Staten i en Pris, der er 278 Kr. højere end den Pris, 4—5 Aars Heste kan købes for i Udlandet, og 306 Kr. højere end Prisen for 4—5 Aars Heste her i Landet. Disse Tal synes med al ønskelig Tydelighed at godtgøre, at den nuværende Fremgangsmaade er ganske forfæjlet og ganske meningsløs, og at det er uforsvarligt for Staten at blive ved paa denne Maade. Det er tillige en Fremgangsmaade, der ingen gavner, den gavner ikke Staten, ikke Hæren og endnu mindre Oprætterne.

For yderligere at illustrere, hvor ufornuftigt det hele er, skal jeg anføre, at Remontekommissionen i 1910—11 kun